

Nr. 10. Utgitt på fredag den 10. mars 1942. 2. årg.

V A R K A M P

Den Six Norske bløddrevet ble i kampen og herhatt av den tyske imperialisme har vi nordmenn ettervert blitt sveiset sammen i en fylking til same strid mot fedrelandets fiender og svikerne innen våre egne rekter, mot den som er løst og "Utagg Norges merke ned", som dikteren sier. Det er slikerhørt i brystet på quislिंगene å være vitne til dette ubrytelige samholdet mellom oss nordmenn i mellom tvers over parti- og klassegrenser. Det stemmer nemlig ikke med deres teori om vår "forgiftede" folkesjæl og om deres egen "misjon" i norsk historie. Den norske folkesjæl er hvå det alltid har vært. Nordmennens avtidag viser seg å være av samme friske grunnlag som fedrene i 1814 og 1905. Når fedrelandet kaller, da står her nordmenn på vakt. Den er ikke sløkt den hellige verdeldon som "brann i hjertet på Norges gut". Terroren fra tyskerne og en liten flokk landssvikerer har ikke greid å slå noen kile inn i ringen var oss fedrelandet. Tvert om. Den har bare sveiset oss sterkere sammen.

Det er ikke sant det at vi har vært et kloyvt folk. Det er et nazistisk slagord som er laget for å fange proselytter og nye landssvikere på. De norske nazister er de eneste som har skilt seg ut fra det norske folket, de eneste som har solt fedrelandet for fiendegull. Hvå slags ulike interesser de yase lag av folket vært som hadde, - kampen ble ført på norsk grunn. Et fritt og folkestyrt land var det sjelsaste grunnlag - det eneste vilkåret for alle våre politiske, materielle og kulturelle interesser. Dette var en så viktig sak at det ikke var nødvendig å diskutere det, iallfall ikke til disse ene nazistene. Og da dette livsgrunnlaget til oss alle var truet, sto nordmennene sammen som en mann, og vi vil stå sammen til fedrelandet attter er fritt. Som sagt, det nå svi har for quislिंगene idag å se hvor grundig de har miskjent sitt eget folk og hvor uoverstigelig den avstanden er de har skapt mellom seg og det. De ha fått se sin egen sviadel: Norge ble de har vært og er ett rike og ett folk.

Og et mer tydelig prov på det enn idag har ingen av oss fått. Ansikt til ansikt med fienden ble alle nordmenn likestillet. Byrd, sosial rang eller partiskille ble det ikke spørsmål om framfor de tyske guvernører. Vi var alle landmenn som hadde ett mål: fedrelandet. Vi ble skutt fordi vi var nordmenn, og derfor er det vi idag står som fiender for tysk bevissthet. Alle lag av folket, folk av alle klasser og politiske parti er idag herjet og bransskattet av den samme fienden.

Akkurat idag er det det norske kristenfolket som fører sin hardest og videste kamp. Trass i alle nazistenes programposter om at "kristendommen, grunnverdier skal verhes" blir de kristnes helligdommer vanhelliget og menighetene blir terrorisert på en måte som enhver regjering av det tidligere "rätne" system ville holde for den største skjensel. Andsfriheten var for oss ikke bare et hellig prinsipp, den var en realitet, en almen menneskerett for oss alle uten omsyn til politisk eller religiøst livsavn. Hvå andsfrihet betydde, det forstar vel kirkefolket sterkest av alle idag. Deres kamp for religionsfrihet og trosfrihet er en kamp for selve livsnerven i våre frie samfund og vår landsheia. Det er kamp der alle nordmenn er med på kirkefolket sin side, uten omsyn til kristen eller ikke kristen. Overgrepet mot kristenfolket skulle begynne med skjenselen mot selve nasjonalhelligdommen vår - Midrosdomen. Et det lovstridige innbrøet fra NS mot domerøsten i Midaros og det

uprovoserte og brutale overfall av "hird" og statapoliti på en fredelig kirkeallmøte, sendte alle biskopene i landet inn en alvorlig oppfordring til alle prestene i den norske kirke om å stå sammen mot statsmaktens brutale overgrep.

Siden har alle norske biskoper søkt sin avskjed, De hevder at "den norske kirkes biskoper ville være utro mot sitt kall om de fortsatte å medvirke i en administrasjon som på denne vis uten spor av kirkelig grunn krænker menigheten og endog legger urett til vold". - Med Luther har vi forsøkt å være tjenestlig lojale mot øvrigheten så langt Guds ord og bud tillot det. Men som det kom for Luther, så kommer det også for oss det øyeblikk da vi må følge vår overbevisning og hevde kirkens rett mot statens urett". - Fafengt har hans excellense ministeren søkt å nevne opp andre menn i biskopembedene.

Søndag den 1. mars ble skrivet fra biskopene behandlet i Oslos kirker og hele menigheten reiste seg og ga sin fulle tilslutning til sine sjelehyrder.

Denne sanksjonale mellom kristenfolket idag virker mektig og gripende på hele vår nasjonale front, og det har gjort et minst like mektig inntrykk på våre fiender. Det er ingen bevegelse som har demonstrert, men alvorlig tenkende og personlig beviiste menn og kvinner som har vist en mektig fiende at de står trofast sammen om sin helligste rett og det dyrste eie deres liv har.

---000---

N. S. o g s k o l e n

Det har gått på samme måte med nazistenes framstøt mot skolen som med det de gjorde mot kristenfolket. De har fått mot seg en samlet front av Norges lærerstend, skoleungdom og foreldre.

Nazifiseringen av skolen og ungdommen har alltid vært en hovedhjørnestein i det nazistiske systemet. Hitler har med dette adelt et helt slektsled i Tyskland og har i Norge har vi sett hvordan NS gradvis har prøvd å få nazistiske metoder inn i oppdragelsen. Det har vært oppnevnt nazirektorer og nazilærere. Det hele har vist seg å bli en strålende fiasko og det eneste en oppnådde var å skape en sterk NS-fiendtlig front i skolen og et beundringsverdig samhold mellom de yngste skolebarn mot de sinker og dumpekandidater som selv rekruterte "hirden" og forsøkte å terrorisere skolene. En måtte prøve med andre midler.

Det kom så først en forordning om tvungen arbeidstjeneste for all ungdom mellom 10 og 18 år i NS Ungdomsrytting. Da ville med dette forsøke å frigjøre ungdommen fra innflytelsen fra hjem og foreldre. Et litt verre problem kan det kanskje bli å få rekruterte like arbeidsleire, da en rekke landsdeler ikke eier "utdannede" folk til å lede arbeidet. Den 9. februar kom så forordningen om "Norges lærersamband". Alle lærerne i den norske skolen skulle tvangsorganiseres her og som kom især for sambandet ble "stabsjef" Orvar Seth r oppnevnt. Tanken til NS var at nå skulle lærerne tvinges til å drive nazifiseringen av skolen selv ved å gi "objektiv opplysning om nyordningen". Det "lærerkursus" NS hadde holdt for å utdanne 1 lærere til dette arbeid hadde blitt den rene fiasko, og det var jo lite gagn i alleforordninger når en fullstendig var blank for mannskap til å sette dem i verk. Straks strømmet så protestene inn fra lærerne over hele landet mot å bli innlemmet i noen naziorganisasjon. Det var et grovt overgrep som var uhørt i skolens historie å tvinge dens menn til arbeid som på det dypste var i motstrid til deres eget livssyn og den grunnvold den norske skole alltid har bygget på. - Det neste skritt som så ble foretatt var en forordning om at utmeldelse av sambandet ble sett på som søknad om avskjed, og at en slik avskjedssøknad ville bli møtt med innkalling av vedkommende lærere til "samfundsmessig" arbeid. Et møte mellom

målsmenn for lærerne og NS-folk med Sæther i brodden resulterte ikke i annet enn at både stabssjefen og staben gikk fra konseptene og nektet å gå med på noe kompromis. Dagen etter ble flere av overlærerne ved Oslo-skolene arrestert. Dersom NS hadde trudd at de "materialistiske" lærerne overfor en trussel om avskjed ville bøye seg, måtte de snarest tru om igjen. Avskjedsøknadene strømmet inn så det rent tok luven både fra "ministeren" og "stabssjefen".

En sto så helt rådvill der i gården. Den 25. februar hadde så endelig Schancke funnet en "løsning". Det var en måneds "brennelsferie" ved alle skolene i landet fra og med 27. februar. Det hele var så opplagt falitt- og skjering fra NS at selv de yngste skoleelever moret seg over fiaskoen og det var tydelig å merke at den 26. februar var ingen hyggelig dag for NS-folkene i skolen. Og landsbygda som aldri hadde kjent til noe brenselproblem skjønnte til å begynne med ingen ting. Lærerne fikk ikke utbetalt sine februarlønninger engang. NS-reaktor i Oslo hadde lagt ut lønningslisten og lønningsposene på lærerværelset og meldt at kvitteringen for lønn var det samme som innmelding i lærersambandet. Ikke en lønningspose ble hevet.

Samholdet mellom lærerne og den nasjonale fronten ellers er et sterkt tegn på fastheten i hele den norske fronten mot tyskerne og NS. Hvor de har forregnet seg de som tror at de kan splitte denne fronten med gull og fagre løfter.

Lærernes kamp mot nazifiseringen av skolen og ungdommen har sjølsagt fått støtte og styrke fra alle deler av folket. Ved Universitetet har alle lærerne - de nyansatte nazister og prof. Oscar Albert Johnsen undtatt - og Universitetets tjenestemenn sluttet opp om lærernes kamp og sendt dette skrivet til "minister" Schancke:

"Forskningsfriheten, veien til i fri sannhetssøken å følge sin egen samvittighet er livsnerven i Universitetets virksomhet. Bare ved uavkortet opprettholdelse av dette prinsipp kan Universitetet fylle sin oppgave i forskningenstjeneste og oppdra de studerende til respekt for sannhet og saklighet. En tvungen oppdragelse av barn og ungdom innenfor et politisk partis ramme, må føre de foreldre og den ungdom som ikke deler partiets anskuelser inn i samvittighetskonflikt av alvorligste art, en konflikt som kan virke nedbrytende på den personlige redelighet og undergrave den frihetens og sannhetens and som er forutsetningen for Universitetets arbeid og som det må se som sin heiligste oppgave å verne om. I bevisstheten om vårt ansvar som universitetslærere, finner vi det som vår plikt uforbeholdent å advare mot den kurs som er blitt anvist i oppdragelsesarbeidet, særlig ved loven om tvungen arbeidstjeneste i NS Ungdomsfylking.

Straks etter ble universitetsstipendiat dr. Johan Schreiner arrestert, han er "inntil videre forhindret fra å holde sine forelesninger" som det heter.

Vi andre nordmenn kan være stolte av vår lærerstand i disse dager. Den del av vår kulturarv de har fått å vokte er i trygge hender. Med terror og standrett vil kanskje NS kunne greie å tvinge seg fram et stykke også i denne sak, men kamper har de alt tapt for godt.

300 lærere er nå utkommandert til "samfunnsmessig" arbeid, d.v.s. det må nærmest betraktes som satt i konsentrasjonsleir ute på landet. Og flere vil sikkert bli sendt etter.

Gripende og alvorlig er også det skriv som den norske kirke gjennom sine øverste ledere sendte "minister" Schancke som iverksetter av ungdommens nazifisering i Norge.

Skrivet lyder slik :

"Herr
minister Schancke.

Grunnforholdet mellom foreldre og barn er en skaperordning, et gudsbestemt forhold, som står ubrytelig og hellig for alle hjem. Det ansvar og den rett som deri er gitt hjemmet er derfor ubetinget og uoppløselig.

Ved et barns dåp blir ansvaret for barnets oppdragselse lagt på foreldrene. Barneskolen er et i fellesskap ordnet hjelpemiddel i denne oppdragselse, og det heter i skolelovens første paragraf at skolens formål er å hjelpe til å gi barna en kristelig og moralsk oppdragselse. Hjemmene og kirken har derfor også medbestemmende rett overfor skolen. Skolen har ingen myndighet imot dåpsforplikt lsen eller not det fjerde bud. Hver mor og far har det fulle ansvar også for hvordan de har tillatt andre å være med å forme deres barns karakter, tro og overbevisning. Dette samvittighetsansvar legger ikke bare en plikt på foreldrene men gir dem også en ukrenkelig rett.

På samme måte er det fjerde bud - hedre din far og din mor - for barna ikke bare en plikt men en rett, gitt dem av Gud. Et godt hjemms indre frihet har alltid vært en grunnpilar i vårt samfunn og ingen kan med tvang bryte inn i hjemmet og fremkalle et motsetningsforhold eller et skille mellom foreldre og barn, uten at Guds bud da blir trådt under fot.

I alt dette står kirken og foreldrene ubrytelig bundet av sin samvittighet og av Guds befaling. Den som vil tvinge barna ut av foreldrenes ansvarshånd og bryte hjemmets guddommelige rett han ville med det samme tvinge foreldrene til den ytterste samvittighetshandling. Hver far og mor vet at de engang skal stå til ansvar for hvordan de har oppdratt eller har latt oppdra sine barn. De må her alltid lyde Gud mere enn mennesker.

Som kirkens tilsynsmenn kjenner vi det som vår plikt å fremholde dette klart og utvetydig i anledning av at De har fått i oppdrag å medvirke ved utformingen av en lov, som tenkes å skulle tvangsobilisere alle barn fra 9 - 10 års alderen og oppover til en påvirkning, som utallige foreldre må kjenne som utålelig i forhold til deres samvittighetsforpliktelse. Et inngrep av denne art vil berøre folket i dets aller innerste og dypeste liv.

Til dem som i sin samvittighetsnød har vendt seg til oss i sakens anledning, har vi på det nåværende stadium ikke kunnet gi annet svar enn at vi har sendt Dem denne forestilling. Den går samtidig i gjenpårt til herr minister Axel Stang.

Oslo, 14. februar 1942.

Elvind Berggrav. J. Støren. J. Maroni.
Andr. Fleischer. H. Hille. G. Skagestad.
Wollert Krohn-Hansen.

D E N F R I L Y N D E U N G D O M S R Ø R S L A .

Staten hjelper Noregs Ungdomslag, - ja, slik sto det virkelig i "Fritt Folk" dagen etter at Quisling hadde lagt sin kalde hand også over den Frilynde Ungdomsrørsla. Denne samskipnaden, som har hatt som mål å utberreise det norske og nasjonale i folket vårt, og som har løyst denne oppgava så langt som menneskemakt kan gjera det, - dei skal få "hjelp" av nazi-landsforræderen Vidkun Quisling og de tyske undertrykkere....

De fleste kjenner Noregs Ungdomslag, men vi skal likevel nevne noen data. Laget ble stifta den 12. juli 1896 på eit møte som dei frilynde ungdomslaga hadde kalla sammen i Trondheim. Ein må såleis ikke blande sammen alder på N.U. og den frilynde rørsla, for N.U. er vakse fram av eit behov for samarbeid som var mellom dei gamle, frilynde laga i landet. Alt fra starten var det 175 lag med. Medlemstallet var 14.680. Nå, da dødsbudskapet fra Quisling kom, hadde laget omlag 50.000 lagsfolk & fordelt på omlag 1000 lag, fordelt i alle bygder og byer utover heile landet vårt. Økonomisk var også laget sterkt. Tar en med det som står i hus osv. hadde laget mellom 6 og 7 millioner kroner.

Når laget nå skal få "hjelp" til å løyse den nasjonale oppgava, så kan det vera interessant å se litt på de namn som har vært knytta til laget, eller som har vært varme talsmenn for den sak laget har arbeidet for. Det er her ikke rom til å si noe om personene og det arbeidet de har utført, men når namna blir nemnt, vil de tale for seg sjøl. Vi finner bl.a. Arne Garborg, Rasmus Steinsvik, Ivar Mortenson Egnund, Marius Hegstad, Elias Melvar, Hulda Garborg og mange mange fleir av landets beste namn i det nasjonale gjenreisingsarbeidet som laget har drive. Desse folka har bygd på det grunnlag som vart lagt av menn som Åsmund Olavson Vinje, Ivar Åsen, Anders Røltan, Per Sivle, Christoffer Bruun, Thorvald og Mally Lammers, Elias Blix og mange fleir. Av folk som har ført tanken fram i riksstyre og blandt folket ellers kan nemnes namn som Jørgen Løvland, Wilhelm Wexelsen, Georg Stang o.s.v.

Det kan vel slåes fast at det arbeid som disse kvinner og menn har utført, og som N.U. held fram med til det ble lagt øde, er av mer nasjonal karakter og verdi for det norske folket, enn det "arbeid" som laget skal utføre etter retningslinjer som Gulbrand Lunde har satt opp for det.

N.U. tok til med arbeidet sitt i ei brytingstid, den frilynde ungdomsrørsla er skapt som kamporganisasjon for det som var norsk, mot fremmedveldet. Den nasjonale rørsla hadde vakse sterkare og sterkare i folket etter at det kom løs fra Danmark i 1814. Utover til 1860-70-åra voks det fram eit stadig større og større krav til nasjonal nyreisning i landet vårt, og ut fra dette kravet var det at ungdommen fann sitt rom i laga, sitt rom i de rekker som krevde et fritt Norge. Og når Norge i 1905 kunne gjennomføre fridomskravet, så var det i første rekke den ånd som var vokse fram i ungdomslaga som må ha den største æren av det.

Men arbeidet var ikke slutt enda. Det var mye igjen både i språk & kultur som bar minne om de 500 åra i samband med og undertrykt av andre land. Men arbeidet held fram. Og det bar frukt, Norge ble mer og mer fritt, eit land for nordmenn. I språk, kultur, ja på alle områder sto Norge som den frie staten mellom nasjoner helt fram til 9. april 1940, da natta igjen tok landet i favn.

Den kreftsjukdom som fulgte etter 9. april - Quisling - har alt lagt store deler av landet vårt øde. Ta idretten, lærerne, kirken osv. Her har N.U.s lag føredøme nok på hvordan det går når "nya tida" skal få rå. Vi tror ikke at N.U. vil svekke den front som idag står

som en mur mot undertrykkerne. Tvertimot. Vi er overbevist om at rekkene blir tettere, fronten mot forræderne fastere etter dette siste overgrepet mot laget si merkesak, - norskdom og fridom.

Den nasjonale fronten strekker seg idag over alle klasser. Fra hus og hytte, fra by og land, slutter folket mannjevnt opp om den løslate som nå, om enn illegalt, skal føre folket vårt ut av trellekåra og undertrykkinga og fram til det vi var, eit fritt folk i eit fritt land. Vegen dit er tung, mange vil stupe før vi når dit. Men mange har og stupt før vi vann vår frihet i 1905, men ofrene var ikke forgjevne. Vi får ta ofrene også nå. Målet er det verd, får ikke vi, så iallefall våre barn leve i eit fritt land som frie kvinner og menn.

Fram for landet og folket, mot forræderne og undertrykkerne!

---oooOooo---

KRISTIAN AUBERT

ble arrestert på arbeidsplassen (han var brannmann i Aker) den 10. febr. Den 19. februar fikk familien melding om at han var død på Møllergt. 19 Dødsårsaken var: "Sterkt framskreden anemi, indre forblødning i mage-regionene, åndenød som til slutt forårsaket døden ved kvelning." -Mannen som fikk åndenød etter 9 dagers opphold i fengslet var en framifrå skiløper, medlem av Vestre Aker Skiklubb.

NAZISTISK SVINDEL.

Sekretær Erling Wold i Handels og Kontor ble en dag forhørt (betydde før "intervjuet") i "Fritt Folk". Redaksjonen var ikke fornøyd med de tørre og nøkterne opplysninger Wold ga. Så sakset de litt av et intervju med Wold fra gamle dager og hengte det til sitt forhør slik at det kom til å se ut som en lovtale over den "nye tid".

INNSAMLING AV METALLER

Den tyske krigsmaskin har nå slukt alle reserver av metaller. Det ble gitt ordre til innsamling av metallgjenstander fra de offentlige bygninger i staten og Oslo kommune. En innsamling foregikk fra 23. til 25. februar og det ble tatt askebegre, ståler, kanner, krus og tallerkener av metall o.l.

STYRET I MURERNES UNION AVSATT.

NS har nå begynt å fjerne styrene i fagforeningene. Hittil har de mest erstattet formannen med en "kommisar". Den 23/2 ble det oppnevnt nazistyre i Murernes Union. Disse kom med: Anfinn Eriksen, Øyvind Nordahl (Pedersen) Henry Eriksen (hirdgutt og sønn til A.E.) bergenserne Teodor Eliassen og Ludvik Vatne og dessuten overløperen oppmåler Bj. Brødøsen. Foreningen var oppfordret av angiveren Kai Marking, Nordstrand, å kjøpe klistremerker til inntekt for legionen. Dette ble avslått av det gamle styre på generalforsamlingen 10/2 og bare 3 av 150 repr. stemte for det. Så ble det da ryddet opp. Anfinn Eriksen var ikke medlem av Unionen engang. De andre medlemmer av "styret" har nærmest vært betraktet som bærme i organisasjonen og sto tidligere i Brochmannpartiet.

INGENIØR HEKTOEN,

tidligere bilsakkyndig i Aker, ble tilsatt som fylkesmann i Vestfold for kort tid siden. Han er nå en tur på Psykiatrisk klinikk. På dager etter sin tiltreden tilkalte han politiet én natt for å få fjernet en familie ved siden av seg som holdt "et fryktelig leven". Da det viste seg at det i det hele tatt ikke bodde noen familie i nærheten av fylkesmannen, ble lage tilkalt og Hektoen måtte få en liten "ferie".

----- oooo ----- ooo ----- oooooo ----- oooooo ----- oooooo -----